

6.1 සමාජ ප්‍රශ්න හඳුනා ගැනීම

සමාජයක් යනු පුද්ගල සමූහ තුළින් සුසංහිත වූ මානව පරිසරයකි. එක් පුද්ගලයෙකු යනු සමාජයක් නොවේ. පුද්ගලිකත්වය සමාජය තුළ විවිධ ලෙස ඉස්මතු වන විට ඒවා සමාජගත ප්‍රශ්න දක්වා ම වර්ධනය වීමේ ඉඩකඩක් ද පවතී. ප්‍රශ්න දෙයාකාර ය. එනම් පුද්ගලික සහ සාමාජිකය වශයෙනි. සමාජීය ප්‍රශ්න සමාජයක් තුළ වර්ධනය වී සමාජයට බලපෑම් කරන අතර පුද්ගලික ප්‍රශ්න පුද්ගලයෙකුට පමණක් බලපායි. සමාජය තුළින් පැන නැගී සමාජයට බලපෑම් කරන ප්‍රශ්න මොනවා ද යි අවබෝධ කර ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ.

සමාජ ප්‍රශ්නයක් ලෙස අප හඳුන්වන දෙය ඇත්තට ම ගැටලුවක් විය යුතුය. එම ගැටලුව ජන සහභාගිත්වයෙන් විසඳා ගත හැකි විය යුතු ය. ඒ සඳහා සමාජීය එකතුවක් තිබීම වැදගත් කොට සලකයි. මත් උවදුර, රැකියා වියුක්තිය, ජන වාර්ගික අර්බුදය, අපරාධ, ආත්ම ඝාතනය, ගණිකා වෘත්තිය, ළමා ලිංගික අපචාරය, ප්‍රබල සමාජ ප්‍රශ්න බව හඳුනාගෙන ඇත. මෙම සමාජ ප්‍රශ්න ප්‍රචලිත වෙද්දී ඒ හා බැඳුණු අතුරු ප්‍රතිඵල ද සාමාජීය ප්‍රශ්න ලෙස විද්‍යමාන වේ. රැකියා වියුක්තියේ අතුරුඵල ලෙස උගණ ආර්ථික රටාවක්, රජයට විරුද්ධ ව කැරලි ගැසීම්, විනාශකාරී ක්‍රියා ද පසුව ප්‍රබල ලෙස වර්ධනය වී සදකාලික ප්‍රශ්න බවට පත්වේ.

සමාජ ප්‍රශ්නයක් ඇතිවන්නා වූ ආකාර කිහිපයක් හඳුනාගෙන ඇත. හොඳ නරක දෙක ම නිසා ප්‍රශ්න ඇතිවේ. නිදසුනක් ලෙස උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීම හොඳ ක්‍රියාවකි. නමුත් එයින් ජනිත වන ප්‍රතිඵල ලෙස රැකියා වියුක්තිය සමාජ ප්‍රශ්නයකි. මත්ද්‍රව්‍ය නිසා ඇතිවන්නා වූ සමාජ ප්‍රශ්න ද බොහොමයකි.

පොල් බී.හෝර්ටන් (Paul B. Horton) මේ පිළිබඳ ව දක්වන අදහස සමාජ ප්‍රශ්නයක් යනු සාමාජීය තත්ත්වයක් හෝ සමාජ අවස්ථාවක් බවයි. එසේ ම එය සාමූහික ක්‍රියාකාරිත්වයේ එක්තරා අවස්ථාවකි. එමිල් චුර්ක්හයිම් ද සමාජ ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව නිර්වචන ඉදිරිපත් කර ඇත. ඔහු අවධාරණය කරන්නේ සමාජ ප්‍රශ්නයක් යනු සමාජ පර්යාය බිඳ වැටීමක් ලෙසිනි. සමාජ ප්‍රශ්නයක ස්වභාවය පිළිබඳ ව අවබෝධ කර ගැනීමේ දී එහි ප්‍රධාන අවස්ථා කිහිපයක් දැකිය හැකි ය.

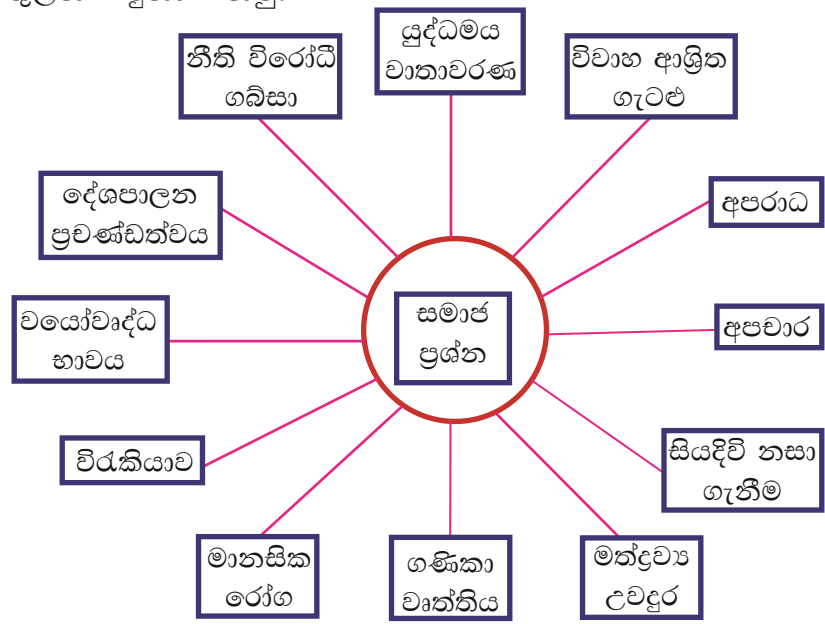
එනම් ප්‍රශ්නයක් යනු සාමාන්‍ය තත්ත්වයෙන් බැහැර වීමකි. මේ නිසා ඇත්තට ම පවතින තත්ත්වය තුළ වෙනසක් ඇතිවිය හැකි ය. මෙම වෙනස ප්‍රබල ව හෝ සාමාන්‍ය ලෙස දැකිය හැකි ය. මෙම තත්ත්වයේ වෙනස නිසා පුද්ගලයාට හෝ සමූහයට බාධාවීම් ආදිය සිදුවේ.

සමාජ ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව ප්‍රචලිත නිර්වචනයක් දෙස අවධානය යොමු කරමු. එය මෙසේ ය.

“සාමූහික සමාජ ක්‍රියා මාර්ගයක් මගින් පිළියම් යෙදිය යුතු බවට හැඟී යන්නා වූ සමාජයේ සැලකිය යුතු මිනිසුන් ගණනකට අප්‍රසන්න හා හානිකර ලෙස බලපවත්වන්නා වූ තත්ත්වයක් අවස්ථාවක්” සමාජ ප්‍රශ්නයකි. මෙම නිර්වචනයේ ප්‍රධාන අර්ථ හතරක් ගැබ් වී ඇත.

1. සමාජයේ සැලකිය යුතු මිනිසුන් ගණනාවකට බලපෑම.
2. බොහෝ අංශවලින් මිනිසුන්ගේ සාමාන්‍ය පැවැත්ම උදෙසා අහිතකර අප්‍රසන්න හානිකර හා අකමැති තත්ත්වය.
3. ඒ පිළිබඳ යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් ගතයුතු බව.
4. ඒ ක්‍රියා මාර්ග ගත හැක්කේ සාමූහික සමාජ ක්‍රියාකාරීත්වය ඇසුරෙන්ය යන්න ය.

සමාජ ප්‍රශ්නයක් දක්වා වර්ධනය විය හැකි අර්බුදකාරී තත්ත්ව පහත සඳහන් සටහන තුළින් හඳුනා ගනිමු.

සමාජයක් යනුවෙන් විග්‍රහ වන්නේ සම්බන්ධතා ජාලයකි. මෙම සම්බන්ධතා ජාලය ඔස්සේ සමාජය නිරන්තරයෙන් ම වෙනස්වීම්වලට ලක්වෙමින් ඉදිරියට ගමන් කරයි. එහිදී කෙටි කාලීන හා දිගු කාලීන වෙනස්වීම් හා ගැටුම් සිදුවන්නේ ය. මෙම ගැටුම් පුද්ගලයන් අතර මෙන් ම සමූහයන් අතර ද නොයෙකුත් ආකාරයේ අර්බුද ලෙස පැන නැගිය හැකි ය. පුද්ගලයෙකු හා තවත් එවැනි ම පුද්ගලයෙකු අතර සිදුවන සමාජ ක්‍රියාකාරකම එම දෙදෙනාට පමණක් සීමාවේ. එය සමාජ ප්‍රශ්නයක් ලෙස සැලකිය නොහැකිය. නමුත් සමූහයක් සහ තවත් එවැනි ම සමූහයක් අතර සිදුවන්නාවූ සංකීර්ණ ගැටුම් මගින් මුළු මහත් සමාජයට ම බලපෑමක් සිදුවන්නේ ය. උදාහරණයක් ලෙසට ශ්‍රී ලංකාවේ තිස් වසරකට ආසන්න කාලයක් පැවති ජනවාර්ගික පසුබිමක් සහිත යුද්ධය හේතුවෙන් එක් පුද්ගලයකුට හෝ එක් එක් ජන කොටස්වලට පමණක් නොව සමස්ත ශ්‍රී ලංකාවාසී සමාජයට ම බලපෑමක් සිදුවිය.

කාන්තාවන් වැන්දඹුවන් වීමටත් ඒ හේතුවෙන් විසංවිධානය වූ පවුල් බිහිවීමත්, අපරාධකාරී ක්‍රියා වැඩි වීමත්, යුද අනතුරු හේතුවෙන් ආබාධ ඇති පුද්ගලයන් සමාජයට එකතුවීමත් නිසා යුද්ධය මුළුමහත් සමාජයට ම අහිතකර ලෙස බලපෑ බව සඳහන් කළ යුතු ය.

සමාජයක් තුළ සිදුවන්නා වූ යම්කිසි අර්බුදකාරී ක්‍රියාකාරකමක් හේතුවෙන් සමාජ ප්‍රශ්නයක් නිර්මාණය වන්නේ ය. එලෙස නිර්මාණය වූ සමාජ ප්‍රශ්න සමාජයේ ජීවත් වන සාමාජිකයන් වැඩි දෙනෙකු හට අහිතකර ලෙස බලපානු ලබන බව ඉහත තොරතුරුවලින් පැහැදිලි වේ.

සමාජ ප්‍රශ්න පැවැතීම සමාජයට කිහිප ආකාරයෙන් ම අවාසිදයක අයුරින් බලපානු ලබයි. සමාජයේ සාමාජිකයන් එම සමාජ ප්‍රශ්න හේතුවෙන් නොයෙකුත් දුෂ්කරතාවන්ට ගොදුරු වන්නේ ය. ශ්‍රී ලංකාව ආශ්‍රිතව මෙය සලකා බැලීමේ දී යුද්ධය නිසා නිරායුධ සාමාන්‍ය ජනතාව අනතුරට පත්විය. රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට වැය කළ යුතු මුදල් ප්‍රමාණය අඩු වූ අතර යුද්ධය සඳහා වැය කිරීමට සිදුවන මුදල් ප්‍රමාණය අධික විය. එම තත්ත්වය නිසා රටේ ආර්ථික හා සාමාජික වර්ධනය ඇණහිට තිබූ අතර සාමාන්‍ය ජන ජීවිතය අවුලට පත්විය. ඒ සමගම බැඳුණු අතුරුඵල විපාක රැසක් රටේ හා සමාජයේ උන්නතියට අහිතකර ලෙස බලපෑවේය. මේ ඕනෑම රටක සමාජ ප්‍රශ්නයක් ඇතිවීම හේතුවෙන් බරපතල අතුරු ප්‍රශ්න රාශියක්ද එම සමාජය තුළ ජනිත වේ. එබැවින් එම සමාජ ප්‍රශ්න

හරියාකාර ව හඳුනාගෙන එයට විසඳුම් සපයා දීම තුළින් එම ප්‍රශ්නය මගින් ඇතිවන්නා වූ අනෙකුත් අතුරු සමාජ ප්‍රශ්න උද්ගත වීම වළක්වාලිය හැකි ය. එයට හේතු වන්නේ සමාජ ප්‍රශ්න ද එකිනෙක ඇඳුණු සංයුක්ත නිර්මාණයන් වීම නිසා ය.

එමිල් ඩුර්ක්හයිම් නම් සමාජ විද්‍යාඥයා සමාජ ප්‍රශ්න ගැන ප්‍රකාශ කරන්නේ “යාන්ත්‍රික ව ඒකාබද්ධ සමාජය තුළ සමාජයේ කලින් පැවති සාරධර්මවල බිඳ වැටීමක් ලෙසට සමාජ ප්‍රශ්න හිස ඔසවන බවයි. අනෝමීය සංකල්පය මේ යටතේ වැදගත් වේ. ප්‍රතිමාන බිඳවැටීම හෙවත් සාරධර්ම බිඳවැටීම මත වෙනස්වන සමාජයේ පැවැත්ම ව්‍යාකූල වන්නේ ය. සාමූහික පැවැත්ම පළු වීම මෙයට හේතු වන්නේ ය. ඒ අනුව එමිල් ඩුර්ක්හයිම් ප්‍රකාශ කරන්නේ අපරාධකරුවෙකුට දඬුවම් කළ යුතු වන්නේ එය පුද්ගලයෙකුට දෙන දඬුවමක් වශයෙන් නොව එමගින් සමාජ විඤ්ඤාණය වඩවාලීමට ද හැකියාවක් ඇතිවන නිසා ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ විද්‍යා විෂය ප්‍රචලිත කීරීම සඳහා මහඟු මෙහෙවරක නිරත වූ මහාචාර්ය නන්දසේන රත්නපාල සමාජ ගැටලුවක් යන්න මෙසේ විග්‍රහ කර ඇත. “සමාජය පිළිගත් සාමාජීය විශිෂ්ටාර්ථයන්ගෙන් පිටව යාම සමාජ ගැටලුවකි.” යම්කිසි සමාජයක් විසින් මෙන්ම මේ ආකාරයෙන් අප පැවතිය යුතුයැයි කරන ලද සම්මතය, ඒ සමූහය හෝ සමාජයේ ම ජීවත් වන වැඩි පිරිසක් විසින් උල්ලංඝනය කරනු ලැබේ ද සමාජ ප්‍රශ්නයක් එතැන මතු වේ යැයි මහාචාර්ය නන්දසේන රත්නපාල තව දුරටත් විග්‍රහ කර තිබේ.

සමාජ විද්‍යා විශ්වකෝෂයෙහි සමාජ ප්‍රශ්න පිළිබඳ ව හඳුන්වා දී ඇත්තේ මානව සමාජයේ ක්‍රියාකාරිත්වයන් අවුල් සහගත තත්ත්වයට පත්කිරීමක් ලෙසට යි. නැතහොත් මානව සමාජයේ අරමුණු දියකර හැරීමක් ලෙසට යි. සමාජ විද්‍යාඥයින් එවැනි ප්‍රශ්න පැහැදිලි ලෙස මාතෘකාවලට බෙදා විවිධ අංශ ඔස්සේ අධ්‍යයනය කර මත ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව එහි සඳහන් කර ඇත.

එබැවින් ඉහත සඳහන් සියලු ම ආකාරයේ නිර්වචන අනුව පැහැදිලි වන්නේ සමාජය තුළින් පැනනගින්නා වූ ද, සමාජයේ පොදු ක්‍රියාකාරිත්වයට බාධාකරන්නා වූද, ඒ පිළිබඳ පොදු අවබෝධයක් ඇත්තා වූද, පාලනය කරගැනීමට සාමූහික උත්සාහයක් පවතින්නා වූද සමාජ සංසිද්ධි සමාජ ප්‍රශ්න ලෙස හඳුන්වා දිය හැකි බවයි.

6.2 අපරාධ පිළිබඳ ගැටලුව සමාජ ප්‍රශ්නයක් ලෙස හඳුනා ගැනීම.

සමාජ විද්‍යාඥයන්ගේ විග්‍රහයන්ට අනුව අපරාධ යනුවෙන් අදහස් කරනු ලබන්නේ පුද්ගලයා තුළ ඇති වන සමාජ සහ සංස්කෘතික හිස්බවේ බලපෑමකි. එසේ නම් අපරාධකරුවා යම් යම් සමාජ සංස්කෘතික අවශ්‍යතා පූර්ණ නොවන අසමතුලිත පෞරුෂයකින් හෙබි පුද්ගලයෙකි.

සමාජයක සම්මත නීති කැඩීම් පෙරළා සමාජයට ම අහිතකර අයුරින් බලපාන බැවින් එම සමාජ විරෝධී වර්ගව අපරාධයක් ලෙසට පවතින නීතිය මගින් සලකනු ලබන බව “ටැෆ්ට්” (Taft) විසින් රචිත “අපරාධ විද්‍යාව” (Criminology) නම් ග්‍රන්ථයෙන් ප්‍රකාශ කර ඇත.

“අපරාධය” යන්න සමාජයෙන් ම අර්ථකථනය වී ඇති ආකාරය සලකා බැලීමේ දී එය සමාජයේ වැඩි දෙනා විසින් හොඳ හෝ නරක ලෙසින් නිර්වචනය කර ඇති ඇගයුම් මත පාදක වී ඇති දෙයක් බව පෙනේ. “යම් ක්‍රියාවක් හොඳ හෝ නරක වන්නේ එම ක්‍රියාවේ අභිප්‍රාය නිසා ද නොවේ. එම ක්‍රියාවේ ප්‍රතිඵලය නිසා ද නොවේ. ප්‍රතිඵලය හොඳ වුවත් අභිප්‍රාය නරක විය හැකි ය. අභිප්‍රාය හොඳ වුවත් ප්‍රතිඵලය නරක විය හැකි ය. එබැවින් අපරාධයක් තීරණය වන්නේ එම ක්‍රියාව හා චේතනාව යන දෙක ම සාපරාධී වීම මතය.”

යම් සමාජයක අපේක්ෂිත හැසිරීම් රටාවෙන් අපගමනය වන්නා වූ අයෙක් අපරාධකරුවෙක් ලෙස පිළිගනු ලැබේ.

සමාජයක යම් සම්මත හැසිරීමක් කඩා බිඳ දැමීම කාරුණික බව, අවංකභාවය ආදී මානුෂික හැඟීම්වලට විරුද්ධ වූ ද, එහෙයින් සමාජයට ද අහිතකර ක්‍රියා අපරාධ ගණයේ ලා සැලකූ අතර ඒවා ස්වභාවිකව ම වන අපරාධ ලෙසට අපරාධ විද්‍යාවේ න්‍යායාචාර්යවරයෙකු ලෙස සලකනු ලබන්නා වූ “ගරා පෝල්” නම් අපරාධ විද්‍යාඥයා විසින් අර්ථකථනය කර ඇත.

මෙම නිර්වචනය තුළ පවතින අඩුපාඩු පැහැදිලි කරන පසුකාලීන වින්තකයන් අපරාධයෙහි ඇති නිශ්චිත මනුෂ්‍ය ස්වභාවයන් හෝ අනුභූතිමය සත්‍යයක් මෙහි දක්නට නොලැබෙන බව පෙන්වාදෙන ලදී. එනම් සමාජයෙන් සමාජයට සංස්කෘතියෙන් සංස්කෘතියට ප්‍රතිවිපාක සහ සාරධර්ම විවිධ වූ ස්වරූපයක් උසුලනු ලබන බවයි. අපරාධයක් යනුවෙන් අදහස් කරනු ලබන්නේ පොදුවේ සද්චාරයට පටහැනි ව කෙරෙන ක්‍රියාවකි. අපරාධ නීතිය උල්ලංඝනය කරන ක්‍රියාවක් ලෙසට ද අපරාධ යන්න හඳුනාගත හැකි ය.

ඒ ඒ සමාජ හා සමූහ විසින් සද්වාරය අපරාධ නීතිය පිළිබඳ ව ඇති කරගෙන ඇති සීමාවන් හා සම්මතයන්ට අනුව අපරාධකාරී වර්ගාව හඳුනාගත හැකි ය.

අපරාධයක් යනු නීතියෙන් නම් කළ නොකළ යුතු යමක් සිදුකිරීම හෝ සිදු කළ යුතු යමක් පැහැර හැරීමක් ලෙසද දැක්විය හැකි ය. විශේෂයෙන් වර්තමාන නීති පද්ධතිය ක්‍රියාත්මක වනුයේ මෙම පදනමට අනුකූලව ය.

සමාජ විද්‍යා ශබ්ද කෝෂයට අනුව අපරාධයක් යනු නීතියෙන් තහනම් කළ හා දඬුවමට යටත් කළ ඕනෑම ක්‍රියාවකි.

අපරාධ පිළිබඳ නොයෙක් විද්‍යාඥයින් නිර්වචන ඉදිරිපත් කර ඇත. සමාජ විද්‍යාවට අනුව අපරාධ විග්‍රහ කර ඇත්තේ සමාජ සාධක පදනම් කර ගෙනයි. ඒ අනුව අපරාධයක් සිදු කිරීමට බලපාන හේතු ගණනාවක් පවතියි. අපරාධ සිදුකිරීමට කායික හේතු මුල් වී ඇති බව ඉතාලි ජාතික **සිසාරෝ ලොම්බ්‍රෝසෝ (Cesaro Lombroso)** නම් ජීව විද්‍යාඥයා පෙන්වා දී ඇත. ඒ බව සනාථ කිරීමට ඉතාලි බන්ධනාගාර ගත වී සිටි සිරකරුවන් ගණනාවක් පරික්ෂා කිරීමේ දී සිසාරෝට පැහැදිලි වී ඇත්තේ එම සිරකරුවන්ගේ කායික විකෘතිය හා අස්වාභාවික කායික ලක්ෂණ දක්නට තිබූ බව යි. මෙම සිද්ධාන්තය පසුව ප්‍රතික්ෂේප විය.

කායික හේතු පාරිසරික හේතු නිසා පමණක් නොව මනෝ විද්‍යාත්මක සාධක මත ද පුද්ගලයා අපරාධවලට යොමුවන බව මනෝ විද්‍යාඥයින් පෙන්වා දී ඇත. ජෝන් ඩොලාඩ් හා මිලර් යන මනෝ විද්‍යාඥයින් පෙන්වා දී ඇත්තේ මානසික වශයෙන් බලපාන හේතු නිසා අපරාධ කිරීමට පෙළඹෙන බව යි. යමෙකුට ඉවිජාහංගත්වය හෙවත් තමන් බලාපොරොත්තුවන අරමුණු සාර්ථක නොවීමෙන් ඇතිවන මානසික පීඩනය හේතුවෙන් ඔහු තුළ ගොඩනැගෙන ආක්‍රමණික, මානසික පෙළඹවීම අපරාධ සිදු කිරීමට හේතුවන බව පෙන්වා දී ඇත.

ඉහත තොරතුරු පිළිබඳ ව සලකා බැලීමේදී අපරාධ සිදුවීමට එක් හේතුවක් නොව හේතු ගණනාවක් ම බලපාන අයුරු දැකිය හැකි ය. නූතන සමාජය සංකීර්ණවත් ම සමාජය තුළ එතෙක් පැවති ආචාර ධර්ම සාමාන්‍යමය ලෙස වෙනස් වීමට පටන් ගනී. මේ හේතුවෙන් සමාජය තුළ අනෝමිය තත්ත්වයක් ගොඩනැගේ. අනෝමිය තත්ත්වයක් යනු ධර්මතා බිඳවැටීමයි. නූතනයේ නවීකරණය, නාගරීකරණය හා කාර්මීකරණය නිසා සාමාජීය වශයෙන් සිදු වී ඇති වෙනස්වීම් බොහෝ විට සමාජ අපගමයතාවන්ට හේතු වී තිබේ.

ඩබ්ලිව්. ඒ. බොන්ගර් (W.A. Bonger) අපරාධ පිළිබඳ මෙසේ වර්ගීකරණය කර දක්වා ඇත.

- 1. ආර්ථික අපරාධ
- 2. ලිංගික අපරාධ
- 3. දේශපාලන අපරාධ
- 4. විවිධ අපරාධ

මේ හැරුන විට විවිධ සමාජ විද්‍යාඥයන් විවිධ වර්ගීකරණ මේ සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇත.

අපරාධයක් හුදකලාව සිදු වුවද එය සමාජ ගැටලුවක් ලෙස සැලකිය යුතු වන්නේ එයින් සමාජයට ඇතිවන බලපෑම් නිසා ය. මහජන දේපල හෝ රජයට එරෙහි ව සිදුකරන අපරාධ සමස්ත සමාජයට ම පීඩාකාරී බලපෑම් ඇති කරයි. විශේෂයෙන් මහා පරිමාණ දූෂණ, වංචා නිසා ඇතැම් විට රටක් බරපතල ආර්ථික අර්බුදයකට ද පාත්‍ර විය හැකි ය.

අපරාධ වර්ගාවන් නිසා සමාජය තුළ ඇතිවන මානසික, ආර්ථික හා සමාජ පීඩනය නිසාවෙන් දිගුකාලීන අයහපත් ප්‍රතිඵල ඇතිවිය හැකි ය. විශේෂයෙන් බාලවයස්කරුවන්ට එරෙහි අපරාධ පසුකාලීන ව අයහපත් පෞරුෂ ලක්ෂණ ඇතිවීමට හේතු වේ. අපරාධ නිසා සමාජය තුළ හිතියක් මෙන් ම අසමතුලිතතාවක් ඇතිවේ. එය සාමාන්‍ය ජන ජීවිතය අවුල් කරන අතර ම රටේ ආර්ථිකයට ද අයහපත් ලෙස බලපායි.

අපරාධ වැළැක්වීම සාමූහික ක්‍රියාවලියකි. ඒ සඳහා මහජන සහයෝගය නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන පාර්ශ්වවලට ලැබීම අත්‍යවශ්‍ය ය. අපරාධ පිළිබඳ තොරතුරු වසන් කිරීම ද අපරාධයක් ලෙස නීතිය සලකනු ලබන්නේ එහෙයිනි. එබැවින් සමාජයේ යථා පැවැත්මට සියලු පුරවැසියන් අපරාධ වැළැක්වීමට තනිතනිවත් සාමූහිකවත් ක්‍රියාත්මක විය යුතු ය.

වර්තමානය වනවිට දියුණු රටවලත් දියුණු වෙමින් පවතින රටවලත් අපරාධ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වර්ධනය වී ඇත. මෙම වර්ධනයට හේතු වශයෙන් දේශපාලන ක්‍රස්තවාදය හා යුදමය ක්‍රස්තවාදය හඳුන්වා දීමට හැකි ය. මෙසේ සිදුවන කුමන ආකාරයේ අපරාධයක් වුවද සමාජ පරිහානියට හේතුවන බව කිව යුතු ය.

6.3 ජනවාර්ගික අර්බුදය සමාජ ප්‍රශ්නයක් ලෙස විග්‍රහ කිරීම

ජනවාර්ගික අර්බුදය යනු කුමක්ද?

සමාජ ප්‍රශ්න අතර තවත් එක් ප්‍රධාන ගැටලුවක් වශයෙන් ජනවාර්ගික අර්බුදය පිළිබඳ ගැටලුව සඳහන් කළ හැකි ය. මීට පෙර සඳහන් කළ පරිදි සමාජය සංකීර්ණ වූවකි. ජනවාර්ගික අර්බුදය පිළිබඳ ගැටලුව පැන නගින්නේ මෙවැනි පරිසරයක් තුළ ය. එක් ජන කොටසක් අනුමත කරන කිසිවක් තවත් ජන කොටසක් විසින් ප්‍රතික්ෂේප කරයි. මෙය එක් එක් ජන සමාජයන් තුළ පවතින ඔවුන්ට ආවේණික වූ අගනාකම් හා ධර්මතාවන්ගේ විෂමතාව නිසා සිදු විය හැකි ය. එසේත් නොමැති නම් ජන කොටස් අතර පවතින සදාකාලික විරෝධතාව විය හැකි ය. මේ නිසා යම් යම් ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නැංවීමේ බාධා මතු කරයි. රටක යහපැවැත්ම ඇත්තේ සියලු ම ජනයාගේ සහජීවනය මතයි. නමුත් මේ තත්වය බිඳ වැටීම සමාජ ප්‍රශ්නයකි. රටේ සංවර්ධනයට බාධාවකි. යම්කිසි රටක ප්‍රතිරූපයට වන හානියකි. ලෝකයේ රටවල් රාශියක අද ක්‍රස්තවාදය පවතින්නේ මෙම ජනවාර්ගික අර්බුදය පාදක කර ගනිමිනි.

ජීවන රටාව අනුව ජන වර්ගයක් හඳුනා ගත හැකි ය. නැතහොත් සෙසු ජන කණ්ඩායම්වලින් වෙන් කිරීමට පිළිවන. ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් මානව වර්ග මෙන් ශරීරයේ පවත්නා බාහිර පෙනුම මත වෙන් නොකෙරේ. ඒ සඳහා ඉදිරිපත් කර ඇති නිර්වචන අනුව ජනවර්ග යන වචනයේ අන්තර්ගතය මානව වර්ග යන වචනයේ අන්තර්ගතයට ඉඳුරා ම වෙනස් ලෙස දක්වා ඇත.

ජන වර්ගයක් යනු භාෂාව, ආගම, පාරම්පරික භූමි අයිතිය හා ඊට සම්බන්ධ ව කාලයක් තිස්සේ අඛණ්ඩ ව පවත්වා ගෙන එන ලද සංස්කෘතිය නිසා තමන් අනෙකුත් කණ්ඩායම්වලට වෙනස් කණ්ඩායමක් බව නිරතුරුවම සිතන හා ඒ අනුව කටයුතු කරන ජන කණ්ඩායමකි. යම් කණ්ඩායමක් විසින් අපි වෙන ම ජන වර්ගයක් යැයි සිතන්නේ නම් එය ම ජන වර්ගයක් හඳුනාගැනීමට ප්‍රමාණවත් සාධකයක් බව ද **මිල්ටන් ඉන්ගර් (Milton Yinger)** විසින් පෙන්වා දී ඇත. මෙම ජනවර්ග කණ්ඩායම් වෙනත් කණ්ඩායමකට සාපේක්ෂ ව බලන විට භාෂාවෙන්, ආගමෙන්, සංස්කෘතියෙන් හා තවත් බොහෝ අංශවලින් වෙනස් බව පෙන්වුම් කරති.

ජනවර්ග පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කිරීමේ දී **ජෝන් රිචඩ්සන් (John Richardson) 1990** විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති අදහස් ද සලකා බැලිය හැකි ය. මිනිසුන් බෙදා වෙන් කරන්නේ **“මානව වර්ග”, “සුදු කළු”** මිනිසුන් හා

“ජන වර්ග” යනුවෙනි. ආසියාවේ සිටින ජනතාව තමන් කළ මිනිසුන් කියා හඳුනාගන්නේ නැත. ඔහුගේ මතයට අනුව ජනවර්ග බෙදා වෙන් කිරීමට විවිධ පදනම් සොයා ගත හැකි බව පෙන්වා දී ඇත. භූගෝලීය වශයෙන් පැහැදිලිව ම සීමා වෙන් කළ හැකි ප්‍රදේශයක් තුළ බහුල වශයෙන් පදිංචි ව සිටීමත් ඒ තුළ කැපී පෙනෙන සංස්කෘතික ලක්ෂණ සංකලනයක් දක්නට ලැබීමත් ජනවර්ගයක් හඳුනා ගැනීමේ දී සැලකිල්ලට ගත යුතු බව ජෝන් රිචඩ්සන් විසින් පෙන්වා දී ඇත. ජනවර්ග තුළ ද තවත් ජනවර්ග අතුරු බෙදීම් පවතින බව ද ඔහු පෙන්වා දී ඇත. ජන වර්ග බෙදා ගැනීම සඳහා නිර්ණායක ලෙස භාෂාව, ආගම, යනාදිය යොදා ගැනීමට හැකි බව බොහෝ දෙනා පිළිගන්නා බව ද ජෝන් රිචඩ්සන් පෙන්වා දී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ “දෙමළ ජනතාව හා මුස්ලිම් ජනතාව” යනු හඳුනා ගෙන ඇති ජනවර්ග දෙකකි. මෙම දෙපිරිස දැනට බහුල ව පදිංචි වී සිටින භූගෝලීය ප්‍රදේශවලට මුලින් ම පැමිණියේ කවරද ද, කොපමණ පිරිසක් ද ඔවුන් පැමිණි මුල් ප්‍රදේශ සමඟ ඔවුන් සම්බන්ධතා පැවැත්වූයේ කෙසේද, යනාදිය පිළිබඳ ව තිබෙන තොරතුරු අල්ප ය.

ජනවාර්ගිකත්වයට කිසිදු ආකාරයක ස්වභාවික පදනමක් නොමැත. ඒ හා බැඳුණු සද්චාරාත්මක පදනමක් ද නොපවතී.

ජනවාර්ගික කණ්ඩායමක් නිර්මාණය කර ගැනීමෙන් එයට ඇතුළත් පිරිසට ලබාගත හැකි වාසිදායක තත්ත්වයන් නිසා කණ්ඩායම් නිර්මාණය කරගනු ලැබේ. මෙබඳු කණ්ඩායමකට යමකු ඇතුළත් වීම නිසා ඇතැම් විට මානසික වින්දනයක් ද ලබා ගැනීමට අවස්ථාව උදා වෙයි. සමහර ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් මෙහෙයවන්නේ ආගමික හෝ දේශපාලන මතයකිනි. එහි සාමාජිකයන්ට සිය ආධ්‍යාත්මික හැඟීම් පසෙක තබා එම වෙළෙඳපොළ තත්ත්වයට අනුව කටයුතු කරන්නට සිදු වී ඇත. සමහර රටවල පත්ති අතර ගැටුමට වඩා වැදගත් වන්නේ ජනවර්ග අතර තිබෙන ගැටුමයි. තවත් සමහර සමාජවල ජන වර්ගය වෙනුවෙන් සටන්කාමී ව කටයුතු කරන පිරිස් ද වෙති. මොවුහු විටෙක සිය ජන වර්ගය පවත්වා ගැනීම සඳහා ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් කටයුතු කරති.

ජෝන් රෙක්ස් (John Rex) නැමැති සමාජ විද්‍යාඥයා විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබූයේ කණ්ඩායම් අතර පවත්නා වෙනස හා මෙම වෙනසට කැමැති වීම හෝ අකැමැති වීම මත හෝ ප්‍රියමනාප වීම මත හෝ මෙම ජන වර්ග පිළිබඳ අදහස් පවතින බවයි.

මේ අනුව ජනවාර්ගික අර්බුදයක් යනුවෙන් විග්‍රහ කර ඇත්තේ මානව කණ්ඩායම් දෙකක් අතර පවතින ගැටුම්කාරී තත්ත්වයකි. ජනවාර්ගික ප්‍රශ්න හා ගැටුම් විග්‍රහ කිරීමේ දී එක්තරා අන්දමකින් ජාත්‍යන්තර දේශපාලන තත්ත්වයන් රට අභ්‍යන්තරයේ පවත්නා රජයේ ප්‍රතිපත්ති හා කාර්යක්‍ෂමතාව, අනෙකුත් ජනවර්ග පිළිබඳ දක්වන ආකල්ප, ජන වර්ග කණ්ඩායම් ඔවුනොවුන් දෙස බලන හා සලකන ආකාරයේ තිබෙන සමීප බව හා දුරස්ථ බව ආදී හේතු ඊට බලපාන බව පෙනීයයි. ජනවර්ගවල පවත්නා විවිධ ලක්‍ෂණ ගැටුම්වලට හේතු වන ආකාරය නිසා සමාජයට සහ ආර්ථිකයට සිදුවන බලපෑම් රාශියකි. එම බලපෑම් සමාජ ප්‍රශ්න වශයෙන් සමාජ විද්‍යාත්මක ව අධ්‍යයනය කළ හැකි ය.

රටක ජනවාර්ගික අර්බුදයක් උග්‍රව පවතින බොහෝ විට යුදමය තත්ත්වයක් ද ගොඩනැගේ. ඒ තුළින් රට ව්‍යාකූල භාවයට පත්වීම නොවැළැක්විය හැක්කකි. එමගින් රට අභ්‍යන්තරයේ නොයෙකුත් අතුරු සමාජ ප්‍රශ්න රාශියක් හට ගැනේ. මෙම සමාජ ප්‍රශ්නවල අවසාන ප්‍රතිඵලය වන්නේ එම රටේ සමාජ දේහය බොහෝ සෙයින් විසංවිධානයට ලක්වීමයි. එම සමාජය තුළ රටේ අපරාධ රැල්ලක් සහ බිහිසුණු, ප්‍රචණ්ඩකාරී තත්ත්වයක් හට ගැනේ. සොරකම්, මනුෂ්‍ය ඝාතන, ස්ත්‍රී දූෂණ, මංකොල්ලකෑම සුලභ දේවල් බවට පත්වේ. ලිංගික අපයෝජනය, ගණිකා වෘත්තිය වැනි සමාජ ප්‍රශ්න අතුරුඵල ලෙස හට ගැනේ.

රටක පවතින ජනවාර්ගික අර්බුද හේතුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ජීවන ස්වරූපය බිඳීගිය පසුව එම සමාජය තුළින් සාරධර්ම බිඳ වැටීමක් ප්‍රදර්ශනය වන්නේ ය. සාරධර්ම බිඳ වැටුණු සමාජයක් මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න රැසක් ඇත. එයින් ප්‍රධාන කරුණක් වන්නේ සාරධර්ම බිඳ වැටී ගිය සමාජයක යහපත් ගුණ ධර්ම පිළි නොගැනීමයි. වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම, මනුෂ්‍යයින්ට ආදරය ගෞරවය දැක්වීම වැනි යහපත් ගුණධර්ම පිරිහී යනු ඇත.

ජනවාර්ගික ගැටුම් ලෝකය පුරා ම සුලබ ව දැකිය හැකි ය. යම් ජනවර්ගයකට හිමි විය යුතු මානව අයිතිවාසිකම් අහිමි කිරීම මත ජනවාර්ගික ගැටුම් ඇති වන බව පැහැදිලි ය. එසේම යම් ජනවර්ගයක් අනාරක්‍ෂිත වන විට සහ අසාධාරණකම්වලට ලක් වූ විට ද ජනවාර්ගික ගැටුම් ඇතිවේ. එමෙන් ම ජනවාර්ගික කණ්ඩායම් අතර අන්‍යෝන්‍ය සුහදත්වය පළුදු වී අවිශ්වාසය වර්ධනය වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ජනවාර්ගික ගැටුම්වලට අවශ්‍ය පසුබිම නිර්මාණය වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල දෙමළ ගැටුම එවන් තත්ත්වයක් තුළ ඇති වූවක් යැයි සැලකිය හැකිවේ. එම ජනවාර්ගික අර්බුදය පසුකාලීන ව මහා විනාශකාරී යුද්ධයක් බවට පත් විය.

සමහර ජනවර්ග සිය ජීවිතය සමඟ ආගමික බැඳීම ඉතා තදින් තබා ගනිති. ජනවර්ග වෙනස සමඟ ආගමික විශ්වාසවල වෙනසක් පවතින බවට ස්ටීව් බ්‍රූස් (Steve Bruce) විසින් අදහස් ඉදිරිපත් කර ඇත. යම් සමාජයක ජනවර්ගයක් පාරම්පරික ව පිළිගෙන තිබෙන ඇදහීම පවත්වා ගනිද්දී තවත් ඇදහීමක් එතැනට පැමිණි විට ඒ දෙකෙහි සම්මිශ්‍රණය පිළිගන්නා ජන වර්ගයක් ඇති විය හැකි ය. එහෙත් මේ තත්ත්වය ඇති වීමට දීර්ඝ කාලයක් ගත වේ. ජාති දෙකක් ඉතා පැහැදිලි ව ගැටෙන පසුබිමක දී ඒ දෙපැත්තේ ම ඇත්තේ ඇදහිලි දෙකක් වන විට මේ අංශ දෙක පැහැදිලි ව ම වෙන් වෙන් ව පවත්වා ගැනීමට එම ජන සමූහය තුළ යම් යම් ක්‍රියාමාර්ග ඇති වේ.

ජනවාර්ගික අර්බුදය සහ ශ්‍රී ලංකාව

ජනවර්ග ලෙසට සලකන්නේ මනුෂ්‍ය කණ්ඩායමක හෝ කණ්ඩායම් කිහිපයක් එක් වී යම් සංස්කෘතික ලක්ෂණයක් හෝ ලක්ෂණ මත සමාජ ආර්ථික ක්‍රියා පවත්වා ගන්නා ජන සමූහයකි. ස්වාභාවික හෝ ස්ථිර ජීව විද්‍යාත්මක පදනමක් ජනවාර්ගික විවිධත්වයට පදනම් වී නැත. එය සාමාන්‍ය සඳුවාර සීමාවක් යටතේ ද විභේදනයක් නොදක්වයි. පුද්ගලයින් විසින් ජනවාර්ගික වටිනාකම් මවා ගන්නවා පමණක් නොව දැනට තිබෙන ජන වාර්ගික ලක්ෂණ වර්ධනය කිරීමක් ද කරනු ලබයි. ඒ අනුව සෑම ජන වර්ග කණ්ඩායමකට ම පැහැදිලි ඉලක්ක නැත. එසේ ඇත්තේ අතලොස්සකට පමණි. සමහර රටවල පන්ති අතර ගැටුමට වඩා වැදගත් වන්නේ ජන වර්ග අතර තිබෙන ගැටුමයි.

ඇතැම් සමාජවල ජන වර්ගය වෙනුවෙන් සටන්කාමී ව කටයුතු කරන පිරිස් ද වෙති. මොවුහු විටෙක සිය ජන වර්ගය පවත්වා ගැනීම සඳහා ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් කටයුතු කරති. ජන වර්ගවල පවත්නා විවිධ ලක්ෂණ ගැටුම්වලට හේතු වන ආකාරය, එයින් සමාජයට සහ ආර්ථිකයට සිදුවන බලපෑම් යනාදිය පිළිබඳ ව සමාජ විද්‍යාත්මක අධ්‍යයන සිදු කිරීම වැදගත් වේ.

මේ කරුණු සැලකිල්ලට ගනිමින් ශ්‍රී ලංකාවේ ජනවාර්ගික අර්බුදය තුළින් ආර්ථිකයට හා සමාජයට ඇති කළ බලපෑම් පිළිබඳ ව සාකච්ඡා කළ හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ සිංහල දෙමළ ජන කොටස් දෙක අතර අවුරුදු 30කට ආසන්න කාලයක් කුරිරු ගැටුමක් යුද්ධයක් පැවතිණි. ඒ තුළින් සමස්ත සමාජයට බරපතල හානි සිදු විය. ජනවාර්ගික අර්බුදය පසුකාලීනව යුද්ධයක් බවට පත් විය. "යුද්ධයක් යනු ස්වාධීන දේශපාලන ඒකකයන් අතර සංවිධානාත්මක සටනක දී හමුදා මගින් කරගෙන යන ගැටුමක් යැයි බ්‍රෝනිස්ලෝ කැස්පර් (1884 - 1942) නම් මානව විද්‍යාඥයාගේ මතයයි.

නමුත් සෑම විටම යුද්ධයකට සම්බන්ධ වන්නේ ස්වාධීන කණ්ඩායම් දෙකක් ම පමණක් නොවන්නේ ය. සිවිල් යුද්ධයක දී එක් පක්ෂයක් සෑම විටම නීතියෙන් පිටපැන්න කණ්ඩායමක් වන අතර එම පක්ෂයට නීත්‍යානුකූල තත්ත්වයක් ලැබෙනුයේ ජයග්‍රහණය කළහොත් පමණකි. ශ්‍රී ලංකාවේ එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානය ස්වාධීන කණ්ඩායමක් නොව නීතියෙන් පිටස්තර කණ්ඩායමක් වන්නේ ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ නීත්‍යානුකූල හමුදාවක් සමඟ නීතියෙන් පිටස්තර කණ්ඩායමක් වූ එල්.ටී.ටී.ඊ සංවිධානය අවුරුදු 30 කට ආසන්න කාලයක් කළ යුද්ධයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ පවුල් සංස්ථාව විසංවිධානකාරී තත්ත්වයකට පත් වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ පැවති ජනවාර්ගික අර්බුදය නිසා වැන්දඹුවන් වූ බිරින්දෑවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව 40,000 ට අධික බව සංඛ්‍යා ලේඛන කරුණු දක්වා ඇත. ඒ තුළින් ද පැහැදිලි වන්නේ ශ්‍රී ලංකා සමාජයේ පවුල් සංස්ථාව ජනවාර්ගික අර්බුදය හේතුවෙන් පීඩාවට පත් වී ඇති ආකාරයයි.

යුද්ධයක් පවතින ඕනෑම සමාජයක ප්‍රතිපාර්ශ්වය දුර්වල කිරීමට සතුරා විසින් එරටේ ආර්ථික මධ්‍යස්ථාන දුර්වල කිරීමට දැඩි උත්සහයක් ගනී. එයට හොඳ ම උදාහරණ ශ්‍රී ලංකාවේ ගැටුම් තුළ මනාව පිළිබිඹු වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ යුද්ධය ආරම්භ වීමත් සමඟ ම මහ බැංකුවට එල්ල කරන ලද දරුණු ප්‍රහාරය, හිල්ටන් හෝටලය, කටුනායක ගුවන් තොටුපොළ වැනි ආර්ථික මධ්‍යස්ථාන වෙත එල්ල කරන ලද දරුණු ප්‍රහාර ප්‍රමුඛ වශයෙන් දැක්විය හැකි ය.

මේ අයුරින් රටේ ආර්ථික මධ්‍යස්ථාන වෙත එල්ල කළ දරුණු ප්‍රහාර නිසා රටේ සංවර්ධනයට බලවත් සේ බලපෑම් සිදු විය. යුද්ධය වෙනුවෙන් විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් දැරීමට සිදු විය. රටේ තරුණ පිරිසට රැකියාව ලබා දීමට ඇති මුදල් යුද්ධයට යෙදවීම හේතුවෙන් තරුණ අසහනය ඉස්මතු විය. එහි අතුරු එල වශයෙන් මංකොල්ලකෑම්, සොරකම්, සිග්‍ර වැඩිමක් දක්නට ලැබුණි. එයට හේතුව වූයේ ද ආර්ථික සංස්ථාවේ ක්‍රියාකාරකම් හරියාකාර ව සිදු නොවීම යි.

යුද්ධය පැවැති සමයේ ආණ්ඩුවේ වියදම් පිළිබඳව සලකා බැලීමේ දී ආරක්ෂක වැය, සමාජ වැය (සෞඛ්‍ය, සමාජ සේවා, අධ්‍යාපන, දුගීභාවය දුරුකිරීමේ ජනසවිය, සමෘද්ධි වැඩසටහන්) අහිමවා ගොස් ඇති බව පෙනේ. ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය අයවැය ලේඛනය මගින් පෙන්නුම් කෙරෙනුයේ යුද්ධය සඳහා ඉතා විශාල වියදමක් දරන බවයි. රටේ ජාතික ආදායමෙන් 25% ක් පමණ යුද්ධය සඳහා වැය කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාව තුළ ඇති වූ ජනවාර්ගික අර්බුදය හේතුවෙන් ඇති වූ යුදමය තත්ත්වය නිසා ව්‍යාපාරික ක්‍ෂේත්‍රය තුළට ද බාධා ඇති වූ බව නොරහසකි. ව්‍යාපාරික ක්‍ෂේත්‍රය ප්‍රසාරණය නොවීම හේතුවෙන් කර්මාන්ත පුළුල් වීමක් දියුණු වීමක් දක්නට නොලැබිණි. ඒ හේතුවෙන් ආදායම සීමා විය. සේවක වැටුප්, සුභ සාධක කටයුතු ඉහළ නැංවීමට නොහැකි විය. මේ හේතුවෙන් සේවකයින්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය දුර්වල වන්නේ ය. මේ සියලු හේතූන් නිසා පවුලේ ආර්ථිකය පහත වැටීම මත විවිධාකාර වූ ප්‍රශ්න සමූහයකට පවුල් සංස්ථාව මුහුණ දීමට සිදු වේ.

රටේ පැවති යුදමය ව්‍යාධිවරණය හේතුවෙන් දේශීය හා විදේශීය ආයෝජකයන් ශ්‍රී ලංකාව තුළ ආයෝජනයට බිය පළ කෙරිණි. මේ හේතුවෙන් විරැකියාව ඉහළ යෑම නිසා එය ප්‍රබල සමාජ ප්‍රශ්නයක් බවට පත් වීණි. මේ සියළු කරුණුවලින් කියැවෙන අවසාන ප්‍රතිඵලය වූයේ රටේ සංවර්ධනයට ප්‍රබල සාධකයක් වන රටේ තරුණ පරපුරෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ගැනීමට නොහැකි වීමයි.

රටේ පැවැති යුදමය ව්‍යාධිවරණය හේතුවෙන් ආගමික සංස්ථාවේ කාර්ය භාරයට ද බලපෑම් එල්ල වීම වැළැක්විය නොහැකි විය. සමාජ පාලනයේ දී හා සමාජ සංවර්ධනයේ දී ප්‍රබල දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ ආගමික සංස්ථාවෙනි. ශ්‍රී ලාංකික සමාජයේ බෞද්ධ සංස්කෘතියට අනුව හැඩ ගැසුණු බහුතර පිරිසක් ජීවත් වෙති. ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැති ජනවාර්ගික යුදමය තත්ත්වය හේතුවෙන් බෞද්ධ ආගමට දැඩි ලෙස බලපෑම් එල්ල විය. අරංගලාවේ හික්කු ඝාතනයේ සිට ශ්‍රී දළදා මාළිගාවට බෝම්බ ප්‍රහාරයක් එල්ල කිරීම දක්වා කරුණු මෙහි ලා ඉදිරිපත් කළ හැකි ය. එසේම ජය ශ්‍රී බෝ සමිදුන් අභියස උපාසක උපාසිකාවන් ඝාතනයට ලක් කිරීම, ප්‍රධාන ආගමික ස්ථානවලට දැඩි ආරක්‍ෂාව යෙද වීම නිසා බැතිමතුන්ට එම ස්ථාන වන්දනා කිරීම සඳහා ඇති වූ අපහසුතාවන් හේතුවෙන් ආගමික සංස්ථාවේ සාමාජික කාර්ය භාරය යුදමය ව්‍යාධිවරණය හේතු කොටගෙන විපර්යාසවලට භාජනය වී ඇත. මිනිසාගේ හෝ සමාජයේ යහපත උදෙසා සහ සමාජ පාලනය උදෙසා පිහිටුවා තිබෙන ආගමික, පූජනීය ස්ථාන යුද්ධය නිසා විනාශ වීම මත සමාජයේ යහපත් පාලනයට බාධා එල්ල විය. ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාවෙන් අඩු, පවට බිය නොවන, චිත්තවේග අසමතුලිත වූ ජනතාවක් ඇති සමාජ ක්‍රමයක් ශ්‍රී ලංකාවේ වර්ධනය වීම ආගමික සංස්ථාවට සමාජය පාලනය කිරීමට නොහැකි වීමට බලපා ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැති ජනවාර්ගික අර්බුදය හමුවේ සමාජයේ ප්‍රබල සංස්ථාවක් වශයෙන් හඳුන්වන දේශපාලන සංස්ථාව පිළිබඳව ද සාකච්ඡාවට බඳුන් විය යුතු වේ. අප රටේ යුද්ධය ආරම්භ වූ දින සිට 20 වන සියවසේ අවසාන දිනය දක්වා ම ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන නායකයින් සිය ගණනක් යුද්ධය හේතු කොට ගෙන ත්‍රස්තවාදීන්ගේ බෝම්බ ප්‍රහාර නිසා මරුමුවට පත්ව ඇත. මෙහි හයානක තත්ත්වය වන්නේ දේශපාලකයින් සහ ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින් වන සිවිල් ජනතාව ද ඒ හේතුවෙන් මරණයට පත්වීමයි. රටේ පැවැති යුද්ධය වතාවරණය නිසා 20 වන සියවසේ ශ්‍රී ලාංකික දේශපාලඥයාට සිරකරුවෙකුගේ තත්ත්වයට පත් වී සිටීමට සිදු විය. මේ කරුණු නිසා දේශපාලන සංස්ථාව ද අස්ථාවර තත්ත්වයකට පත් විය. එහි සමස්තය පිළිබඳ ව සැලකීමේ දී ජනතාවගේ ඡන්ද අයිතිය, මූලික අයිතිවාසිකම්, පරමාධිපත්‍ය, ස්වෛරීභාවය වැනි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අංග අභියෝගයට ලක් වීමට ද යුද්ධය හේතු සාධකයක් විය. යුද්ධය නිසා ලංකාවේ ජනගහන ව්‍යාප්තිය ද බරපතල විෂමතාවයට ලක්විය. විශේෂයෙන් ප්‍රජනක වයසේ තරුණ පිරිස් රටට අහිමි වීමත් පවුල් සංස්ථාව දෙදරායාමත් නිසා වයස් සීමා අනුව ජනගහන ව්‍යාප්තිය විකෘති වී වයස්ගත සංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් වැඩිවෙමින් පවතින බව ජන සංඛ්‍යාලේඛන අනුව පැහැදිලි වී ඇත.

මේ අනුව සලකා බැලීමේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැති ජනවාර්ගික අර්බුදයේ උච්චත ම අවස්ථාව යුද්ධය තත්ත්වයයි. එහි බලපෑම් දේශපාලන, ආගමික, අධ්‍යාපනික, පාරිසරික, පවුල් වැනි සමාජ සංස්ථාවලට බරපතල ලෙස සිදු වූ බව පැහැදිලි ය.

ඉහත විස්තර කර ඇති යුද්ධය නිසා ශ්‍රී ලංකාවට වී ඇති බලපෑම් තුළින් ශ්‍රී ලංකා සමාජය වී සංවිධානයට සහ සමාජ ව්‍යුහය කෙටි කාලීන මෙන් ම දීර්ඝ කාලීනව ද වන බලපෑම් සමූහයකට ලක් වීම ද සිදු වී ඇත. එබැවින් අවසාන වශයෙන් සඳහන් කළ හැක්කේ ශ්‍රී ලංකා සමාජ සංවිධානය ආශ්‍රිත ව පැන නැගී ඇති ප්‍රශ්න සමාජ ව්‍යුහයට ඇතුළත් වීමට ඉඩ නොදී ඒවා විවිධ උපක්‍රම භාවිත කරමින් අවම කිරීමට වැඩසටහන් සංවිධානය කිරීම මෙකල රට තුළ සිටින සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ හා බුද්ධිමතුන්ගේ යුතුකම හා වගකීම වන බව යි.

6.4 අපරාධ හා ජනවාර්ගික අර්බුදය ලාංකීය සමාජය තුළ උද්ගතව ඇති මට්ටම් හා නිවාරණය පිළිබඳ බෞද්ධ ඉගැන්වීම

අපරාධ හා ජනවාර්ගික අර්බුදය ශ්‍රී ලංකා සමාජයට බලපාන බරපතල සමාජ ප්‍රශ්න දෙකකි. මෙම සමාජ ප්‍රශ්න නිසා ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ අතුරු ප්‍රශ්න රාශියක් ද හටගෙන ඇත. සමාජ විද්‍යාඥයින්ගේ නිර්වචන ඔස්සේ අපරාධ හා ජනවාර්ගික අර්බුදය විග්‍රහ කිරීමේ දී එම අතුරු ප්‍රශ්න ද ඉස්මතු කර දැක්විය හැකි ය. ජෙරම් බෙන්තම් නම් සමාජ විද්‍යාඥයා අපරාධයක් යන්න අර්ථකතනය කළේ මෙලෙසට ය. **“යම් ක්‍රියාවක් අපරාධයක් ලෙසට නිර්වචනය කළ යුත්තේ ක්‍රියාවේ ප්‍රතිඵලය වෙතින් මිස ක්‍රියාවට තුඩුදුන් ප්‍රේරණය මතින් නොවන්නේය”** යයි ඔහු පවසයි.

අපරාධ පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමේ දී ලාංකීය සමාජය තුළ අපරාධ වර්ධනය වීමට බලපෑ හේතු පිළිබඳ ව විමසිය යුතුවේ. මේ පිළිබඳව කරුණු පෙළ ගැස්වීමේ දී විසිවන සියවසේ 50 දශකයේ සිට 70 දශකය දක්වා ම ශ්‍රී ලංකාවේ අපරාධ සිදුවූවත් ඒවා එතරම් බිහිසුණු ප්‍රවණ්ඩ බවක් හා සංවිධානාත්මක ස්වරූපයක් දක්නට නොලැබුණි. එම තත්ත්වය 20 වන සියවස අවසානය දක්වා ද පොලිස් වාර්තා සනාථ කර ඇත. එහෙත් 20 වන සියවසේ අවසාන භාගයේ තරමක සංවිධානාත්මක අපරාධ වාර්තා වීමට පටන්ගෙන ඇත. එහි වර්ධන අවස්ථාව 1971 කැරැල්ල හැඳින්විය හැකි වේ. එම කැරැල්ල ආරම්භ වීමත් සමඟ ම ලංකාවේ එතෙක් පැවැති සමාජ සංවිධාන රටාව බරපතල ව්‍යාකූලතාවකට පත් විය. සමස්ත ශ්‍රී ලංකාව තුළ පැවැතියා වූ සාමකාමී සහජීවන ප්‍රජාතාන්ත්‍රික ජීවන රටාව ඒ හේතුවෙන් බිඳවැටීමකට ලක් වූ අතර එමගින් ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය පසුබෑමකට ද ලක් විය. එම සිදුවීමත් සමඟ ප්‍රවණ්ඩත්වයේ වර්ධනයන් ඇති කරලීමට මග පාදන ලද සිද්ධි දාමයක ආරම්භය ශ්‍රී ලාංකීය සමාජය තුළ සනිටුහන් කළේ ය.

1980 න් පසුව විශේෂයෙන් 1983 වර්ෂයේ දී මහා පරිමාණයෙන් ශ්‍රී ලංකාව වෙලාගත් කළු ජූලියේ ප්‍රවණ්ඩකාරී සිද්ධිදාමය නිසා ද ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ පැවැති සාමකාමී සහජීවන රටාව ක්‍රමක්‍රමයෙන් බිඳ වැටීමට ලක් විය. රට තුළ වර්ධනය වූ යුදමය තත්ත්වයට මුහුණ දීම සඳහා ක්‍රිවිධ හමුදාවට පිරිස් බඳවා ගැනීම සිදු විය. උද්ගත වී තිබූ තත්ත්වයන් මර්ධනය කරලීමේ අරමුණ ඇතිව පිරිස් බඳවා ගැනීම වේගවත් වුවත් ආරක්‍ෂක සේවයට උචිත ගැලපෙන පුද්ගලයන් විශේෂිත ව බඳවා ගැනීමක්

සිදු නොවීය. එබැවින් කල්යෑමේ දී දරා ගැනීමේ හැකියාව දැනුම, ඉවසීම වැනි ආරක්‍ෂක සේවයට අවශ්‍ය කරන ගුණාංග නොමැති පුද්ගලයන් ආරක්‍ෂක සේවයෙන් පලා යන්නට විය. එසේ පලා ආ අවි පුහුණුව ලත් අය පාකාල කණ්ඩායම් සමඟ සම්බන්ධතා පවත්වන බව හෙළි වී ඇත. එබැවින් එය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රවණ්ඩකාරී අපරාධ වර්ධනය වීමට හේතුවක් වී ඇති බව පොලිස් වාර්තාවලින් සනාථ වී ඇත. නූතන ශ්‍රී ලංකාවේ විසිවන සියවස අවසානය වන විට දී පවුල් සංස්ථාවේ කාර්යභාරය විපර්යාසයකට ලක්වීම ද ශ්‍රී ලංකාව තුළ අපරාධ වර්ධනය වීමට බලපා ඇතැයි කියැවේ. පවුල් සංස්ථාව තුළින් ඉටුවිය යුතු යැයි මර්ධොක් විසින් ප්‍රකාශ කර ඇති කෘත්‍යයන් වන පොදු වාසය, සමාජානුයෝජනය සහ අධ්‍යාපන කෘත්‍යය, ආර්ථික සහයෝගීතාව, ලිංගික සහ ප්‍රජනන කෘත්‍ය, පෝෂණය යන කරුණු පවුල් සංස්ථාව තුළ යථා ආකාරයෙන් සිදුනොවීම ද ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ අපරාධ වර්ධනය වීමට බලපා ඇත. පවුලේ සාමාජිකයන් එකිනෙකාට ගෞරවය, සෙනෙහස සහ ආදරය දැක්වීම නවීන සමාජයේ බොහෝ පවුල් ආශ්‍රයෙන් දකගත නොහැකි ය. එවැන්නක් දැකිය හැකි වුවත් ඒවා හෘදයාංගම, උණුසුම් ප්‍රතිචාරවලට වඩා යාන්ත්‍රික ව සිදුවන්නක් වීම කණගාටුදයක වේ.

ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ පවතින ආර්ථික ප්‍රශ්න උග්‍රවීම, දුප්පත්කම සහ විරැකියාව අපරාධ වැඩිවීමට තවත් හේතු වශයෙන් දැක්විය හැකි ය. මේ ප්‍රශ්නවලින් මිදෙන්නට අනියම් මාර්ගයෙන් හෝ මුදල් උපයා ගැනීමට ජනතාව සොරකම්, කොල්ලකෑම්, මහා පරිමාණ වංචා, දූෂණ, මිනිස් සාතන යන අපරාධ බහුල ව සිදු කරනු ලබන්නේ ය.

නව තාක්‍ෂණය සහ විද්‍යාව දියුණුවීම ද ශ්‍රී ලංකාව වැනි තුන්වන ලෝකයේ රටවල්වල අපරාධ වර්ධනය වීමට බලපා ඇතැයි පැවැසිය හැකි ය. තාක්‍ෂණික උපකරණවල දියුණුව වැඩිවීමත් සමඟ ශ්‍රී ලංකාව තුළ විවිධ ගණයේ අපරාධ ද කරලියට පැමිණ ඇත. පරිගණක ආශ්‍රයෙන් ව්‍යාජ මුදල් නෝට්ටු මුද්‍රණය කරලීම, රජයේ ආරක්‍ෂක හමුදාව සතු නොවන නවීනතම අවි ආයුධ සමාජයට පැමිණීම, ව්‍යාජ ලියකිවිලි මුද්‍රණය සහ අසහ්‍ය ජායාරූප නිෂ්පාදනය කරලීම තුළින් පෙන්නුම් කරන්නේ නවීන තාක්‍ෂණය භාවිතයෙන් කරලියට පැමිණි අපරාධවලින් කොටසකි.

අපරාධ වර්ධනය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරන විට ශ්‍රී ලංකාවේ බිහිසුණු අපරාධ මර්ධනය කරලීමට නවීන තාක්‍ෂණය භාවිත කිරීම ඇරඹුණේ ද විසිවන සියවසේ අවසාන කාලවකවානුව තුළදී ය. එනම් අපරාධ සම්බන්ධ

නඩු කටයුත්තකදී එම අපරාධයට සම්බන්ධ සාක්ෂි ලබා ගැනීම DNA පරීක්ෂණය භාවිත කරලීමයි. DNA පරීක්ෂණය මගින් ස්ත්‍රී දූෂණ, මිනීමැරුම් වැනි අපරාධ කළ පුද්ගලයන් පැහැදිලි ව හඳුනා ගැනීමට හැකියාව ඇත. අපරාධ ක්ෂේත්‍රයට අලුතින් ම එක් වී ඇති අංගය අන්තර්ජාලය ආශ්‍රිත අපරාධ වේ. (Cyber Crimes) ඒවාට සම්බන්ධ වුවත් බොහොමයකට උසස් පරිගණක සාක්ෂරතාවක් සහිත වීම කැපී පෙනෙන කරුණකි.

මේ අනුව කරුණු විමර්ශනයේ දී අපරාධ සම්බන්ධ සංසිද්ධීන් ඇති වීමට බලපෑ හේතු සොයා ඒ නිගමන සහ නිර්දේශයන් රජයට බාර දී ප්‍රතිපත්ති සකස් කරලීමෙන් සහ එම ප්‍රතිපත්තීන් මත සමාජය පාදක කොටගත් විවිධ වැඩ සටහන් ක්‍රියාත්මක කරලීමට හැකිවේ නම් ශ්‍රී ලංකා සමාජය තුළ පවතින අපරාධ මැඩපැවැත්වීමට හැකියාව ඇතැයි විශ්වාස කෙරේ.

පොදුවේ ගත්කල අපරාධ හා ජනවාර්ගික ගැටලුව අතර අවියෝජනීය සබඳතාවක් ඇතිබව පෙනේ. විශේෂයෙන් ආයුධ පුහුණුව ලත් පිරිස් බහුලවීම, නීතිවිරෝධී බලය , ආයුධ සමාජගත වීම හා යුධ තත්ත්වය නිසා විසංවිධානය වූ පවුල් පරිසරය තුළින් අසමතුලිත පෞරුෂ ලක්ෂණ සහිත දුස්සමායෝජනයට ලක්වූවන් බිහිවීමත් එකිනෙක ඇඳුන ව්‍යාකූලතාවන් බවට පත්වී ඇත. මෙම සමාජ ගතිකත්වය සාම්ප්‍රදායික ලාංකික සමාජ පර්යායන් වෙනස් වීමට දැඩිලෙස හේතු වී ඇත. තොරතුරු තාක්ෂණයේ අසීමිත දියුණුව, ජංගම දුරකථන ආදිය නූතන ලාංකික සමාජයේ තරුණ ජනගහනයේ ආකල්ප, ක්‍රියාකාරකම් හා ඇගයුම් වෙනස් කිරීමට දැඩි ලෙස බලපා ඇත. මේ අයුරින් බලන කල අපරාධ රැල්ල හා ජනවාර්ගික අර්බුදය අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් ලාංකික සමාජයේ අගනාකම් හා සමාජ සංහිදියාව විතැන් කිරීමට බලපා ඇති බව පැහැදිලි වේ.

සමාජයේ අපරාධ වර්ධන ඇතිවීම පාලනය කිරීමට බෞද්ධ ඉගැන්වීම් සමුදායක් ඔස්සේ ඉඩප්‍රස්ථා එමට හමු වේ. විශේෂයෙන් ගිහි ශීලය ලෙස අනුමත කළ පංචශීල ප්‍රතිපත්තිය මෙහිදී මුල් තැනක් ගනී. පුද්ගල ගෞරවය, හිංසා වැලැකීම, සත්‍යවාදී බව, වර්ධන පාරිශුද්ධත්වය ආදී ගුණාංග තහවුරු වීම ඔස්සේ සමාජය තුළ අපරාධ වර්ධන ජනිත වීමට අවශ්‍ය පෙළඹවීම් සමුදාය වළකාලීමට හැකියාව ලැබේ.

සබ්බේ තසන්ති දණ්ඩස්ස
 සබ්බේසං ජීවිතං පියං
 අත්තානං උපමං කත්වා
 නහනෝ න සාතයේ

සියල්ලෝ දඬුවමට බිය වන්නාහ.
 සියල්ලෝ තම ජීවිතයට ප්‍රිය වන්නාහ.
 තමා උපමා කර
 අනුන් නොමරන්න, නොමරවන්න.

සබ්බේ තසන්ති දණ්ඩස්ස
 සබ්බේ භායන්ති මච්චුනෝ
 අත්තානං උපමං කත්වා
 නහනොෂ න ඝාතයේ

සියල්ලෝ දඬුවමට බිය වන්නාහ
 සියල්ලෝ මරණයට බියවන්නාහ
 තමා උපමා කර
 අනුන් නොමරන්න, නොමරවන්න..

පාලකයා හා පාලිතයන් දෙපාර්ශ්වය ම ඒකාබද්ධ ව කටයුතු කිරීම සමාජය තුළ අපරාධ වර්ග වළකාලීමට උපකාරී වන බව ධර්මය තුළ දැක්වේ. සමාජය තුළ සෑම පාර්ශ්වයක් ම එකිනෙකා වෙත යුතුකම් ඉටුකිරීමත් ගෞරව කිරීමත් පාලකයෝ ස්වකීය රටවැසියන් කෙරෙහි දසරාජ ධර්මය මූලික ව පාලනය ගෙනයාමත් එහි අවධාරණය කර ඇත. සිගාලෝවාද සූත්‍රය, චක්කවත්ති සීහනාද සූත්‍රය, කාලාම සූත්‍රය, පරාභව සූත්‍රය, ආදී සූත්‍ර දේශනා මෙකී ධර්ම කරුණු රාශියකින් සමන්විත වේ.

එමෙන් ම බෞද්ධ සමාජ ක්‍රමය තුළ අපරාධ සඳහා මූලික වන සිතුවිලි දාමය පාලනය කිරීමට ද සුවිශේෂී අවධානය යොමුවී පවතී. විශේෂයෙන් තිදොරින් සිදුවන කර්ම සැලකීමේ දී “සිතින්” සිදුවන අයහපත් සිතුවිලි මාත්‍රයක් ම පාපයක් ලෙස සමාජ ගතවීමෙන් අපරාධ වර්ගාවකට මූලික වන සිතුවිලි සමුදාය වළකාලීමට බුදු දහම දක්වන සැලකිල්ල පැහැදිලි වේ. එමෙන් ම භාවනාව මගින් සිත සන්සුන් කර ගැනීමත්, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව, සම්මා වායාම ආදිය තුළින් වර්ගාමය සුපසන් බව ඇති කිරීමත් මෙහිදී අතිශයින් වැදගත් වේ.

අපරාධවලට මූලික වන සමාජ වටපිටාවක් ඇතිවීම වැළැක්වීමෙන් අපරාධ අඩු කිරීමට හැකිවන බව බෞද්ධ ඉගැන්වීම යි. අපරාධ මර්ධනයට වඩා නිවාරණයට විශාල මගපෙන්වීමක් බෞද්ධ ඉගැන්වීම් පදනම් වූ සමාජ දර්ශනය තුළ පුළුල් ව භාවිත කළ හැකි බව පැහැදිලි ව දැක්විය හැකි ය.

පුද්ගලයන් වාර්ගික කණ්ඩායමක් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වන ප්‍රධාන කරුණු 4 ක් ඉටුවීම පිළිබඳ තත්ත්වය සමාජ ඒකාබද්ධතාවට හේතුවන බව **ජේන් ජෙන්සන්** (2010) දක්වා ඇත.

01. මූලික අවශ්‍යතා සපිරෙන බව
02. ප්‍රගතිය සඳහා ඇති ඉඩකඩ
03. සුරක්ෂිතව හා නෛතික අයිතිවාසිකම්
04. අභිමානවත් භාවය හා විශ්වාසනීය වටපිටාව

යන කරුණු

වාර්ගික විභේදන සහිත සමාජයක ඒකාබද්ධතාව කෙරේ බලපාන බව ඔහු විසින් පෙන්වා දෙන ලදී. මෙම ක්‍ෂේත්‍රවල පවතින අසමතුලිත බෙදීයාම් හෝ සැලකිල්ල ජනවර්ග අතර සැකය, අවිශ්වාසය හා අනෙකුත් ප්‍රතිශෝධනාත්මක ආකල්ප ජනනයට හේතුවේ.

බෞද්ධ ඉගැන්වීම් අනුව කුලය, වර්ගය ආදී සමාජ ප්‍රභේදයන් ඇතුළත් ආරෝපිත තත්ත්වයට වඩා සාධිත තත්ත්වයන් උසස් ලෙස දක්වයි. එනම් පුද්ගලයන්ගේ උස් පහත් බව ඔවුන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් පදනම්ව තීරණය වන බව එහිදී පැහැදිලි කරයි.

ඒ අනුව සියලු ජනවර්ගයන්ට ගෞරව කිරීම, ඔවුන්ගේ සංස්කෘතික අන්‍යතාව පවත්වා ගෙන යාමට බාධා නොකිරීම, සම අවස්ථා සැලසීම මගින් ජනවාර්ගික අර්බුදයක් ඇතිවීම වැළැක්විය හැකි බව බුදු දහම අනුවද මැනවින් පැහැදිලි වේ.

අභ්‍යාසය

1. සමාජ ප්‍රශ්නයක් හඳුනාගැනීමේ මූලික ලක්ෂණ මොනවාද?
2. “සමාජ ප්‍රශ්නයක් හුදෙකලාව පවතින්නේ කලාතුරකිනි” සමාජ ප්‍රශ්නවල අන්තර් සබඳතා උදාහරණයට ගනිමින් මෙම ප්‍රකාශ සනාථ කරන්න.
3. ජනවාර්ගික අර්බුදයේ අතුරු ප්‍රතිඵල අපරාධ වර්ගයා වැඩිවීම කෙරෙහි ඇති කරන බලපෑම කෙබඳුදැයි දක්වන්න.
4. බෞද්ධ ඉගැන්වීම් ඇසුරින් ඉහත දැක්වූ සමාජ ප්‍රශ්න සටහන් කරගත හැක්කේ කෙසේද?